
Symposium met sprekers en panelleden uit België en Nederland Aanslagen en terreuraanpak van Parijs en Brussel doorgelicht

“De huidige problemen rond de grootschalige migratie uit het Oosten, waarmee we nu worden geconfronteerd, vragen mijns inziens allereerst om een culturele oplossing. Als mensen met een andere cultuur zich hier willen vestigen, is aanpassen even noodzakelijk als zichzelf blijven”. Zo opende professor Anton van der Geld, voorzitter van het BeNeLux-Universitair Centrum, het druk bezochte symposium in de Politieacademie Eindhoven over de aanslagen van Parijs (2015) en Brussel (2016).

Zoveel werd aan het einde van dit Nederlands-Belgische symposium wel duidelijk: politie, justitie en eigenlijk wij allemaal hebben van de sprekers het nodige huiswerk gekregen. De veiligheid in de wereld en ons veiligheidsconcept veranderen momenteel sneller dan we denken en dat stelt heel andere eisen aan het veiligheidsbeleid en aan leiderschap.

Samenwerking België en Nederland

De dagvoorzitter van het symposium, dr. Madeleine van Toorenburg, lid van de Tweede Kamer, zette de aanwezigen op de zoektocht naar verschillende invalshoeken op het extreem ingewikkelde probleem dat terrorisme heet. “Er moet een tandje bij, we moeten hier samen verder mee zien te komen”.

Aan de ene kant gaat het om versterken van mensen en middelen: België en Nederland moeten samen meer gaan samenwerken binnen een integrale aanpak van het jihadisme. “Je kunt een beweging verzwakken door jongeren weerbaar te maken, en gezinnen en gemeenschappen versterken”.

Aan de andere kant, de repressieve kant, moet er opgetreden en aangepakt blijven worden: innemen van paspoorten, stopzetten van uitkeringen, voortgangsrapportages, alles moet daarvoor ingezet worden.

Infobesitas en regelbesitas

Vervolgens kwamen de aanslagen in Parijs in 2015 aan de orde door professor Willy Bruggeman, B.U.C.-opleider en expert bij de Brusselse parlementaire commissie. De uitkomsten van het onderzoek in Parijs (800 pagina's) en de Franse noodwet bieden kansen om jihadbroeinesten te ontmantelen, maar naast deze repressie in de straat blijft een goed contact met de bewoners essentieel. Het Belgische plan tegen radicalisering lijdt volgens Bruggeman onder: infobesitas (iedereen signaleert van alles, maar hoe daarmee om te gaan?), regelbesitas (een overvloed aan regels en plannen). Cruciaal bij dit alles is en blijft de informatie-uitwisseling én leren van de landen om ons heen.

De Belgische CD&V-fractievoorzitter mr. Servais Verherstraeten, lid van de parlementaire onderzoekscommissie Aanslagen,

constateerde dat hoe men het ook organiseert, alles staat of valt met de inzet van experts om de ingewikkelde materie van radicalisering en aanslagen het hoofd te kunnen bieden.

Vanuit Brussel

Politiechef Hans Vissers uit Zeeland en West-Brabant en politiechef Pieter-Jaap Aalbersberg uit Amsterdam lieten zien hoe belangrijk, maar vaak ook niet eenvoudig, de samenwerking tussen Nederland en België is vanwege verschillende wetgeving en regels. Brigadegeneraal Marty Messerschmidt van de Koninklijke Marechaussee beklemtoonde het actuele en internationale vraagstuk van veiligheid, ook in een maatschappelijke context. Hoofdcommissaris Stanny De Vliet van de Federale Gerechtelijke Politie Antwerpen toonde aan hoe belangrijk het is dat de politie dicht bij de bevolking opereert, ook al geeft dat een complexe organisatie.

Ook klonk tijdens het symposium de vraag naar de betrokkenheid van mensen uit België bij de aanslagen in Europa. Federaal procureur des Konings Frederic Van Leeuw liet zien dat de ideale geografische ligging van Brussel uitlokkend blijkt voor aanslagplegers in Europa, en dat daarom intense internationale samenwerking van politie en justitie, ook in het behoedzaam delen van informatie, een voorwaarde is voor de aanpak van terreur.

Terugkomend op de belangrijke rol van de cultuur in dit alles is, zoals B.U.C.-voorzitter Van der Geld betoogde: “Wij moeten streven naar een ontmoetingscultuur met sociale verbondenheid en integratie. Daarvoor is nodig instandhouding van de cultuur, wat om aanpassing vraagt, en ontwikkeling van de cultuur, wat vraagt om interactie en communicatie tussen de ingezetenen en de inwijkelingen.

Het resultaat is idealiter een ontmoetingscultuur met sociale verbondenheid en integratie, en je voorkomt daarmee een botsende cultuur met sociale spanning en desintegratie”. Overheid en burger, samen dragen zij de verantwoordelijkheid daarvoor.

*Tekst en foto: BeNeLux-News
www.benelux-universitair-centrum.org*